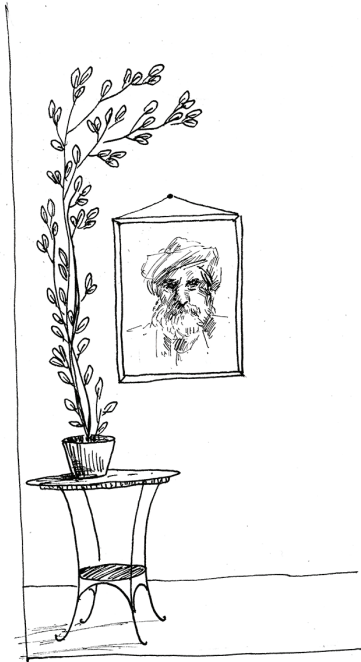

درکه لانی چاوه کان ..

مقداد شاسواری

هه راسان نابم، نا .. خو یه که م جارم نییه، ئیدی راهاتووم. له بیرمه جاری یه که م ترس دایگرتم. ترسیکی تال! دایکم هه موو جار ده یگوت «ترس هه یه تاله، هه یه شیرینه، هه یه تفته .. ترسی مزیش هه یه، هه یه هیچ تامیکی نییه». ترسی جاری یه که م که پزایه نیو نه وکم وهک ژه قنه بووت تال بوو. باوه پرم به وه هیئا دایکم سهری له فهلسه فه یه کی نه خوینده واران هه درده چی، چونکه هه ستم کرد ناو ده مم، سهر زمانم، دواتریش ناو قورگم پریوو له تالوو. چه ندان جار تامه که م چه شت! باوه پرم هیئا تاله! به دیواره کانم گوت دیاره من شیت ده بم. نه و لادیواره ی وینه ی باو کمی پیوه هه لواسرابوو گوتی: «نا ... کوپم! تو خه ریکه بالق ده بی، ده بی به پیاو» ... نازانم لادیواره که ده ستیکی به سمیلی داهینا و بزه یه کی هاتی، یان وینه که ی باو کم بوو! پروم کرده نه و لادیواره ی نایه تولکورسییه کی پیوه هه لواسرابوو، گوتم ده بی نه و ترسه تاله ی من چه شتیک بی له شیت بوون؟ ده نگیک به ناوازیکی سهر و نامۆ پیی گوتم: «نه هریمه ن، نه وه نه هریمه نه ده یه وی بجیته ناو جه سته ته وه، بن پیستت، پرویاری پوخت شیلوو ده کات. تالوی ترسه که بجیته با هیزی خوراگریت پی بیه خشی». سامیکی سهر دایگرتبووم، سهری ده رگه م ده کرد، به لام نیگام له نیوان من و ده رگه دا نه ده بوو به پردیک به سهریدا تیپه ر بم. نیوان من و ده رگه بوشایی بوو. بوشایییه کی ترسناک (له بن پردی سیرات، له دوزه خ چالیک هه یه بوشایییه کی نه وه نده قووله مرؤشی گوناکار که سه راوژییری ناو چاله که ده بی، هه زاران سال به نیو ناگری چاله که دا شوپ ده بیته وه و هه رناگاته بنی)!

ههستم دهکرد منیش ئیستا لهسهر ئه و پرده
وهستام که له تاله مووی پدینی باوکم باریکتر
و له شمشیر تیزتره. بۆشاییه کهش ئه و تا
له بن پیم، سهرم ده سووپی. سهری چی، هر
خۆم ده بم به میزراح و ده سووپی. گیز ده بم،
و ده بم. ده بی له م مۆته که یه پزگام بی. له م
ته نیاییه دا، ئه مه چ به زمیکه به سهرم هاتوه.
باوکم ده یگۆت: «هرچی به سهرت دیت، پیشتر
له نیوچه وانته نووسراوه» ...

ئه ی بۆ که س پیی نه گوتوم بالقبوون ئاوها
ترسناکه، ئه ی ئه و هه موو ساله، ئه و هه موو
دنکه جۆیه، که گه و ره بووم بۆ ههستم پی
نه کرد؟ که چی پیم خۆش بوو ههستی پی
بکه م. بۆ ئیستا... ئاوپیکی وینه که ی باوکم
دایه وه. هیشتا بزه که له سهر لیوی.. نا.. له بن
دیواره چلکنه که ی سمیلی بوو: سمیلی هینده
پان و پر بوو، نیوه ی لای خواره وه ی ده موچاوی
داگرتبوو.

«ده بی به پیاو کوپم.. ده بی به پیاو..
ئیدی ته و او.. وهختی خۆناسینته، وهختی بالق
بوونته» ..

ئه مه یان ئیتر حیکایه تی دنکه جۆ نییه،
هه روا سووک و ئاسان مندالیک نابی به پیاو،
ئه وه تا من خه ریکم قه پیلکی مندالی ده شکینم
و ده بم به باوکم.

«کوپی من وهک باوکی خۆی پیاویکی چاکی
لی دهرده چی» ...

قولپی گریانه که شم هر تال بوو، له سهر زگ
پاکشام. نازانم ئه ویش که سیک پیی گۆتم،
یان له نیوچه وانم نووسرابوو. وهک ئه وه ی من
نه بم، ده ستیک منی له سهر زگی خۆم دریز
کرد. ئه قل و هۆش و هه موو ئه و شتانه ی
له ناو سه رمدا بوون به ره و خوار داکشان،
به ره و ئه و شوینه ی که ههستم ده کرد له ویه
به عه رده که وه به سترامه ته وه. ئه وئ که چه ی

بالق بوونم بوو، ئه قل و هۆشم سپ بووبوون.
خوین له ناو ده ماره کانم مه بیبوو. ده ست و
قاچه کانم ته زیبوون، له کارکه و تبوون. کاتیک
وه ئاگاهاتم، که هه ستامه وه ژوره که به قه ده ر
بیابانیکی بی سه روین پاکشابوو، له ده ورمدا
ده سووپا. ههستم کرد منیش بووم به میزراح،
ههستم کرد دلم توایه وه و داچۆرا. ناو قوپکم
شیرین بوو، به لام که سهیری ناو ئاوینه که م
کرد، به تال بوو، وینه که ی منی وه رنه گرت و
منیش له ناویدا په نگم نه دایه وه. زانیم په نکیکی
وا به پوخسارمه وه نه ماوه ئاوینه که وه ری بگری.
به تال بوونی ئاوینه که تامیکی تفت و تیژی پزانده
ناو قوپکم. ئاو له چاوم هات، له لووتیشم،
لیکاو له ده مم جۆگه له ی کرد. هیشتا ترسه
تاله که م پی خۆشتر بوو، ئه مه یان نازاری دام.
له وسا به دواوه، له و ساته ی، که بووم به پیاو،
ده وروپشتم پر بوو له چاوی ئه بله ق ئه بله ق،
چاوی ره ش، قاوه یی، شین، که سک، مۆر.

باخچه ی حه وشه پر بوو له چاو، دیواره کان
به له زگی چاو داپۆشران. هه موو جهسته ی
دایکم بوو به چاو، ساته م له چاو ده کرد.
چاو ده هاته ناو پارووی نانم، پیاله و په رداخ
هه مووی شیوه ی چاویان وه رگرت. یهک
پیز چاو به پرسته و ته نافه که ی جلکانه وه
هه لخرابوو. گۆلدان و ئینجان به جووکه کانی سه ر
لیواری په نجه ره که ی بان ژوری باوکم، یهکی
دو چاویان لی دهرچووبوو.

- «کوپم ئه وه نده مه چۆ به رده رگی حه وشه
سهیری راست و چه پی کۆلانه که بکه یته! عه بیه ..
تۆ ئیتر پیاوی»، بالنده کان ملوانکه ی چاویان
کردبووه ملیانه وه. داره کانی باخچه پۆل پۆل
گه لای چاویان گرتبوو. چاوه کانی له هیی
دایکم ده چوون ناشیرینتر بوون. سپیاتییه که یان
شیلوو بوو، شیلوویه کی ته لخ، بیتام ته لخ.
«کوپم ئافره تیک دیته ماله که مان بۆ ئاو

چاودەبېرىيە ناو چاوى، عەيبە، تۆ پياوى، شەرم بکە»...

ئەگەر مېوانىكى ئافرىتان ھەبووايە، ئىتر دايكەم سەيرى مېوانەكەى نەدەکرد. ھەموو چاودە تەلخەكانى جەستەى تەرخان كەردبوو بۆ چاودىرىكىردنى من. نىگا بەستە زمانەكانى منىش - ئا لەو پۆزەو ھە گەورە بووم و بووم بە پياو- ھەك سەگى لغاوبەستراويان لى ھاتبوو. خۆيان رادەپسكاند، دەيانەويست پەلامارى ئافرىتە مېوانەكان بدەن و بيانلىسنەو. لەباتى ئەو ھى لىكاو لە دەم دەرچى، لە چاودەكانم جۆگەلەى دەکرد، چاوى باوكم زمانى ھەبوو. خىرا خىرا دەيترووكاندن و قسەيان دەکرد، من لىيان تىدەگەيشتم.

«چىدى بۆ دەرس خويندن مەچۆ سەربان كوپم، خەلكى چىمان پى دەلین، عەيبە تۆ پياوى».

ھەموو جارىكىش كە دەگۆت «تۆ پياوى»، سىمىلەكانى درىژ دەبوونەو، كونەكانى لوتى فىشتر دەبوون. چاودەكانى بىرقەيان دەدا. پەزىنى تەل و داو ھە چلكنەكانى پىنى لە خوشىيان يەكتريان لە ئامىز دەگرت. لەبرى گزوكيا و گول و گولزار، چاويان لەم لا و ئەو لای پىگەى قوتابخانەكەم چەقاندبوو، چاوى باوكم دەبوو مار و لەگەلم دەخزايە ناو پىخەفەكەو.

«لە پىگەى قوتابخانە سەيرى ئەم لا و ئەو لات مەكە، كچ و ژنى خەلك دىن و دەچن، عەيبە. پياو دەبى سەرى داخاوبەپىگەدا بپوا كوپم، تۆش پياوى»..

ھەر تەقەلە درومانىكى لىفەكەم بووبوو چاوپىك. باوكم تابلۆى چاوپىكى بە لادىوارەكەى بەرانبەر قەرەوئەكەم ھەلواسىبوو، زۆرجار لە تارىكايى، لەو چاودە پارامەو سەتەك بنوقى، بەلام ئەو گەورەتر دەبوو، ئەوئەندە گەورە دەبوو ھەموو قەوارەى ژورەكەمى دادەگرت، واى لى

دەھات ھەك ئاويئەى ژورەكەم سەتەك دايكەم سەتەكى تر باوكمى نىشانم دەدا. زياتر لە چاودە تەلخەكانى دايكەم، چاودە مۇنەكانى سەر كاشىيە سىپىيەكانى ھەمام ئازاريان دەدام. لەبەرانبەريان دەكەوتە سەرچۆك، دەگرىام، دەپارامەو تەنيا سەتەك، كەمتر لە چركەيەك بنوقىن، ھەر ھىچ نەبى پىلووھەكانتەن بتروكىن، بەلام ھەك چاودەكانى باوكم ئەوئەندە بى بەزەيى بوون، پىلووھەكانى خۆيان ماندوو دەکرد و نەياندەترووكاند.

«لەو دەچى لە ھەمامكە خەوت لى بکەوئ كوپم! ئەوئەندە لە ھەمام چى دەكەيت، خىرا خۆت بشۆ و ھەر دەرەو. زۆر مانەو لە ھەمام ھەرامە، كەراھەتى ھەيە. ئەھرىمەن لەگەلت دىتە ژورەو كوپم، تۆ پياوى». نىگاكانم كە لەپچە كرابوو، زمانم، قوپگم، دلم. ھەمووى كە لەپچە كرابوو، ھەستەكانم سەندم كرابوون. سىر بووبووم. لە پەلوپۆ كەوتبووم، ئىفلىج بووبووم. «ئەوئەندە لەسەر زگ پامەكشى كوپم، ھەرامە، باشتر وايە لەسەر قەپرغەى پاست پاكشيت، ئاوا... تۆ ئىتر مندال نىت ئەوشتانە نەزانى، تۆ پياوى»...

پەشىمانم، نەدەبوايە قۇزاخە و قەپىلكى منداليتىم بشكىنم، بەلام چۆن؟ دەكرا؟ ئەى ئەو نووسىنەى سەرتەوئىل و نىوچەوانم. پياوبوون چ زىندانىكە، چ ھەشومە و كارەسەتەكە، چ دىل بوون و سەندمىكە.

«ئەوئەندە لە خوشەك نىك مەكەو كوپم، پاستە ھەردووكتان خوشەك و بران، بەلام ئەھرىمەن ئەو شتانە نازانى، ھەرامە، ئەويش خەرىكە عازەب دەبى و تۆش ماشەللا بوويتەتە پياو».

دەمارەكانى جەستەم، پەنجەكانى دەست و قاچم، داوداوى قزى سەرم، ھەمووى بوونەتە دىر كە تەلبەندى سنوور و بەدەورمدا كىشراون،

هه موو سنووره كانيش هه رامن. چاويش بووه ته هه زاران دپكى تيلبه ندى سنووره كان. من پياو بوونى خوّم مه زاد ده كه م. له گه ل مندالايك سه وداى پئ ده كه م، له گه ل پيره ميژديك، له گه ل مردوويه ك، هه ركه س ده يه وي، من له و چاوانه بيزارم، له پياو بوونم بيزارم، له پياو بوونم بيزارم، له نووسينه كه ي سه ر ته وي ل و نيوچاوانم بيزارم.

هه راسان نابم، نا.. خو يه كه م جارم نييه. ئيدى راهاتووم. يه كه م جار ترس دايجرتم، جارى يه كه م كه ته نيا له ماله وه مامه وه، نه وسا بوو كه ناو ده مم تال بوو، كه گوره بووم و بووم به پياو، كه له سه ر زگ پاكشام و بالق بووم، ژوره كه م لئ بووه بيا بانايكى بئ سه روبن، نه داريك، نه ده وه نيك، نه كه سيك. من و ترسيكى تال، من و ته نيابيه كه قورس، ئيدى له وسا به دواوه ئاره زووم ته نيا له مال مانه وه بوو، ته نيا له مال جيبان ده هيشتم. «پياوه كه! ئاده مى كورمان گوره بووه، با نه وه نده له و مال بو نه و مال له گه لمان نه گه پئ، نه وه ك نه و خزمانه پيبان ناخوش بئ، كورپه كه مان بووه ته پياو، كچ و ژنى نه و خزمانه شه رمى لئ ده كه ن»...

نه وه بوو هه موو جار له ماله وه به ته نيابان ده هيشتمه وه، خوا خيژى نه نكم بنووسئ جاره به جار هه والى مردنى ده كا و هه موويان راده كيشي ته نه وي، كه چى هه موو جاريكيش، مه لا ميعاد ياسينيكي پيروزى له سه ر ده خوئنى و نه ويش له مردنه كه ي په شيمان ده بيته وه. نه م جار هه و هك جارانى پيشوو، وي ناچئ وا به ئاسانى بمرئ، ئيستاش له نه بوونى نه واندا بيجه كه له چاوه كانى باوكم، هه موو چاوه كانى تر نووقاون. چ جه ژنيكه، چ سه فايه كه، چيژى پياو بوون له ته نيابى و دور له چاوه ده رپوقيوه كاندايه. له سه ر زگ پاكشام دئت، هه ميشه له ته نيا

بوون له سه ر زگ پاكشام دئت. چاوه كانى سه ر كاشييه سببيه كانى هه ماميش نووقاون، با ليژه، له به ر چاوه هه لواسراوه كانى باوكم له سه ر زگ پاكشيم. له پريكدا ده نكي ده ركه ي هه وشه هه په ساندى، كييه ده يه وي چيژى ته نيابيم لئ تيك بدات. له پشت جامى په نجه ره ي ژوره كه ي باوكمه وه سه يري ده ركه ي هه وشه ده كه م. له درزى بن ده ركه كه سي به رى دوو پئ ده بينم. تازه ئيتر دنيا ده بم گويم دروم له گه لدا ناك، كه سيك نه وه تا له ده ركاكه ده دا.

«ده بئ نه نكم مردبئ، يان وه ك جارانى پيشوو، له مردنه كه ي په شيمان بووه ته وه. ناخر بؤ هاتنه وه ي نه وان هيشتا زوه، نه دى كييه»...

ديواره كانى ژوره وه ديسان پاشه كشي ده كه ن، بنميچه كه هه لده كشي، ترس.. خه ريكه ده كه ومه ناو بيا بانه كه. كه سيك دلؤپ دلؤپ تالووه كه ي ده تكينئي ته ناو قورگم.. پيوسته هه تا زوه له سه ر زگ پاكشيم، ساته كانى ته نيا بوون و له سه ر زگ پاكشان دووباره نابنه وه، چاوه كان هه ر به نووقاوى ناميننه وه.

هه روا له ده ركه ده درئ، ده بئ برؤم، ناو سه رم وه ك شيشلدانايكى لئ هاتوو ته نيا فوويه كه مابئ بو ته قين. هه ر هه نكاويك به ره وه ده ركه ده بيته ره شه بايه ك و هه زاران گه لاي سه وزى هه زه كانم هه لده وه ريئنى. هيشتا وه لامى نه و پرسياره ي خوّم نه دابوو وه، كه من ده ركه م كر دووه ته وه، يان په رده م له سه ر كه قال و تابلؤيه ك لاداو، ده نكي وه ك مؤسقيه گى شل پزايه ناو گيانم و وه ك موچپكه ي ته وژميكي سستى كاره با هه ژاندى. ده روونم به يه كجار سه راوبن بوو، هه لته كام، وروژام، زمان و ليوه كانم تيكل به يه ك بوون.

«فه رموو»...

له نيوان مالى ئيمه و «نيگار» دا ته نيا ديواريك

هه بوو، هه ره له سهره تاي دروستبوونی دنیا، ئیمه دراوسئ بووین، پوژ نه بوو چندان جار سر به مالمندا نه کات، به لام پیش گوره بوونم، به ره له وهی بيم به پياو نيگارم وا جوان و شوخ نه ديوو، باوه پم هينا کوږ، که ده بيته پياو نيگای چاوانيشی ده گوږي، نيگا ده بيته زمان و له دوروه تامی راموسان ده چيژي. له و پوژه وهش که بووم به پياو، هه زاران چاوی ته لځ و مؤن و نه بله ق، هه زاران په رژينيان له دورمدا کيشا. خو په رژينه که ی نيوان من و نيگار له ديواری کونی چين، پانوبه رينتر بوو. قهت نه متوانی و نه مويړا نه ونه ده نيگام له سره ده موچاوی پاگرم، دلم بلئ توخه ی! له و پوژه وه که ترسيکی تال تکايه ناو قورگم و قه پيلکی منداليتيم شکاند و بووم به پياو، بينين و نيگا کردنی هه موو نافره تیکم لي حه رام بوو، ته نانهت ده موچاوی دايکم و خوشکم که متر ده دی، له و پوژه وه نه و دووچاوه ی خوّم لي بووه به لا.

زورجاران حه زم ده کرد چاوه کانم به که سيک، به نابيينايه که ببه خشم نه و نابلو قه يه يان له سره هه لگريت و بوخوی تير سه يری هه موو شتيک و هه موو که سيک بکات. من به رانبه ره به چاوه به سته زمانه کانم هه ستم به تاوانباری ده کرد، له بينيني دار و ديواری وشک و بي گيان بيزار بوو بووم، هه موو وشه و پرسته دريژه کانی ناو کتیبه کانم لي بوو بوونه چاو، هه رچی له سره لاپه رهی ده فته ره کانم ده نووسی، ده بوون به چاو، ديواره کانی ماله وه هه موو ژهنگی ده نگه کانی باوکميان گرتبوو.

«نافرهت به هه موو شيوه يه که نه هريمه نه، نه و نافرهت ده دايک بي، خوشک بي، کچ بي، خيزان بي، هيچ فره قی نييه. په گهزی نافرهت به شيکه له نه هريمه نه، کاری نه وه يه سه رنجی پياو رابکيشي». فره مایشته کانی باوکم وه کوو توپکله چلکيک ديواره کانی هه موو ژوره کانيان داپوشيبوو.

«نيگار» ی سره تابلوکه ی به رانبه رم ديته گو.

«خه وتبووی ناده م؟»

ترسام، نه مه يان ترسيکی شيرين بوو. جاريکی تريش باوه پم هينا به فره مایشته کانی دايکم. راسته ترسه کان تاميان هه يه، نه مه يان ترسيکی شيرين بوو. ده بيته له خه ودا بم؟ ده بيته ئيستا من خه وتبيتم و نيگاری سره نه م تابلويه ش به شيک له خه ونه کانم بي؟ نه ی کوا نه و چاوانه ی له خه ونه کانيشمددا چاوديريم ده که ن؟ بو ليتره نين؟ نا.. من نه خه وتووم، نه مه «نيگار» ی دراوسيما نه و نه وه تا وا ده بينيم. زمانی چاوه کانم، وا ده يليسنه وه. ئيستا ده زانم تامی ليوه کانی له و هه نجيره گه ييو يانه ده چي که هه ميشه حه زم به خوار دنيانه. له رومه تيدا مزريی پرته قاله سورره کان ده مژم، من نه خه وتووم، نه مه نيگار بو نه و پرسياره ی لي کردم.

«بو وا ده لرزی ناده م؟» ...

نه مه يان قه ينا، با بله رزم، خو شيبه که له م له رزينه دايه. من ده مه وي هه موو کاترهميره کان له کوشتنی کات بوه ستن، با من له به رانبه ره نه و تابلو نايابه وشکه وه بم و په ق هه لگه پيم و بيم به ته نيکی به ردین! هه موو نه دنامه کانی له ش و گشت هه سته کانم له ناو هه ردوو چاوانم کو بوونه ته وه. نه وه تا دلم له ناو چاوه کانم لي ده دا، گوچکه م له ناو چاوه کانم موسيقای هه ناسه کانی نيگار وهرده گري. چاوه کانم هه ناسه ده دن و هه ناسه وهرده گرن، چاوه کانم تامی ماچه کانی نيگار ده که ن، چاوه کانم فره مانم پي ده دن، چاوه کانم بير ده که نه وه، چاوه کانم ده ستیان هه يه، قاچيان هه يه، چاوه کانم نه قل و هوش و قاميان هه يه، «نه خوشی ناده م؟» ...

چاوه کانم ناهنگی نازاد بوونيان ده گيږن، نه وه نييه تاله کانی برژانگه کانم بوونه ته ژبی موسيقا و په نجه کانی چاوه کانم ده يانژهنن؟ چ سه دايه کی خوشيان لي ده رده چي، چاوه کانم هه تا ئيستا

به کوپړی دهیاندیت، به کوپړی سهیری شتیان دهکرد، سهیری کهسهکانی دهوروبهریان دهکرد، بهلام کوپړ بوون. چاوهیه کوپړه و دهبینی، چاویش هیه زهق و بیناو پۆشنه، بهلام نابینئ.

«هاتومه بۆ نهختئ سهۆل» ..

دهگهپیمهوه ناخی بهتالهوهبووم، هیچ بهدی ناکه، تهنیا ههست به ئاگریک دهکهه وال له دهوروندا دهسووتینئ. نهوه سهدای دهنگیکه لهناو سهرم «من ئافرهتم، من ئاگرم، ئیشم نهوهیه بتسووتینم» دهسووتیم و ههئناقرچیم. دهنگی باوکهمن دنیای خووشیم دهشیوینئ:

«ئاگری دۆزهخ هفتا کهپهت به ئاوی سارد شوواوهتهوه، نهوجا بووته نهو ئاگرهئ ئیستا، جا دهبیئ ئاگری دۆزهخ چهند لهو ئاگرهئ ئیمه دهیبینن گهرتر بیئ، سهیریش لیږه دایه دۆزهخیهکان سالههئ سال هه دهسووتین، کهچی نامرن .. هوار به مالم» ...

من کهوتومهته ناو دۆزهخ، یان دۆزهخ گواستراوتهوه ناو دهورونی بهتالی من. هیژیکه سست و لهرزۆک گهپایهوه ناو قاچهکانم و به ئاسانی لهسه رپگهئ نیگار لاجووم تا ئهویش وهک ماسیهکی نهرم بخزینته ناو دهریای تهنیاییم. دهرگهئ ههوشهه داخست، گویم له چرپهئ چاوهکانم بوو که بهسه ر جادهئ ئاوریشمین ههناسهکانیدا دهپۆیشته. لهناو چوارچپوهئ دهرگهئ ژورهکهئ باوکهمن بووهوه به نیگاری ناو تابلۆکهئ جارن، که ژوروی کپ و بهتالی بینیی وهرسووپایهوه لای من، قهدیکی پاکیشراو و کهمیک گۆشتن، سپیاتی پیستی ناسک و گهشی، لهودیهو ئاوریشمی تهنکی کراسهکهیهوه موگناتیسی ههموو دل و نیگایهک بوو، چ بگاته دل و نیگا تامهزرۆکهئ من. شتیکی سهیر لهناو چاوهکانی دهرهوشایهوه، نهو چاوانهه خووش ویست، ههزم لئ بوو بهنووکی زمان، ئارام و

لهسه رهخۆ، ههنگینهکانی ناو چاوی بلیسمهوه، نهوه تهنیا جووته چاویک بوو رقم لئی نهبوو. دهتگۆت خۆر و مانگ لهناو چاوهکانی نهو دا ههلاتوون، چاوهکانی نهو پر بوون له نیگار. ههموو نیگارهکانیش باوهشیان بۆم کردبووهوه و بانگیان دهکردم. چاوهکانی نهو نارامترین دهریا بوون بۆ نههنگیکه شیت و سهرگهردانی وهک من، لانکی هیژبوونهوهئ ههموو ههسته دژوارهکانی من بوون، دنیای من بهقهه چاوهکانی نهو بچووک بووبوونهوه تا لهودیهو چاوهکانی، پی بنیمه دنیایهکی بی سهروون، دنیایهک دوور له چاوانی نهبلهق و تهلهخ و مۆن، دنیایهک وینهئ باوکهمن بههیچ دیواریکیدا ههئنهواسرابئ، دنیایهکی بی دیوار، بی پهژین، دنیایهک که پر بی له من و نیگار. دوو ههنگاو بۆ دواوه کشایهوه، دللم لهناو سینگمدا ههستی به جئ تهنگی دهکرد، ههموو نیگارهکانی ناو چاوهکانی نیگار باوهشیان بۆم کردبووهوه و بانگیان دهکرد.

- وهره .. وهره ئادهه .. ئیره مهملهکهتی تویه .. تۆ مهلیکی دابراوی ئهه مهملهکهتهئ. زههمنیکه بی تۆ ئهه خاکه، تینویتی پرستی لئ برپوه، خاکی ئهه مهملهکهته نهزۆک بووه، نهزۆک .. وهره، وهره داباره بهسه ر ئهه خاکه سووتاهه .. وهره ...

ههزاران دل لهبن پیستی دهست و قاچ و سینگ و پشتم کهوتبوونه ترپه و لیدان، دهستهکانم وهک لاولاری باخچه ژاوهکهئ باوکهمن له چناری جهستهئ نیگار ئالان. له هه ههناسهیهکدا بههاریکی تازهم بۆن دهکرد، له هه ماچیکدا جاریکی دی له دایک دهبووم. چ لهزهتیک له مهملهکهتی نهو دیو چاوهکانی نیگار بوو. نیگام کهوته سه ر وینه بهدیوار ههئواسراوهکهئ باوکهمن، چاوهکانی بووبوون به دوو گۆمی خوین و ژههریکی پهشیان لئ دهتکا، دهنگیک لهنیو جهنگهئستانی ریش و سمیلی مپهئ دههات. ترسام، ترسام نهوهک

له وینه که ده رچی و ده ست له بینه قاقام بنی .
 دهستی نیگارم گرت و له ژوری باو کم هه لاتین ،
 ئاوی دواوهم دایه وه و هه موو چاوه کانی سه ر
 دیواره کان و سه ربان و ناو باخچه سیس بووه که ی
 باو کم و سه رکاشییه سپییه کانی هه مام و نه وانه ی
 له سه ر پسته و ته نافه کان هه لواسرابوون . بوونه ته
 که له گورگ، بالیان لی پوابوو و وهک زهنگه سووره
 به دوامانه وه دین . ویزه یان دئ و دین، ده رگه ی
 ژوره که ی خۆم داخست، له کونی کلپه وه هاتن،
 چووینه مه تبه خه که له درزی بن ده رگه وه هاتن،
 خۆمان کوتایه ناو هه مامه که له دووشه که وه
 دابارین، چووینه ئاوده ست له ناو کونی زێرابه وه
 هاتن، هه موو چاوه کانم ده ناسی . چاوه کانی باو کم
 و هیی دایکم له هه مووان زیاتر بوون، له پیشه وه
 دیار بوون . چاوه کانی باو کم پیش و سمیلیان
 هه بوو، مپه یان ده هات . چاوه کانی دایکم ته لڅ
 بوون، دلیان ده گو شیم . گریانم هات، هه په سام،
 نیگارم له ئامیز گرت، نه مزانی بۆ کوپی به رم،
 هه ناسه برکیمان پی که وتبوو، نه وه نده ی له به ر
 چاوه کان رابکه یین شه که ت و ماندوو بووین . هی رشی
 چاوه کان لیمان نزیک ده بووه وه، مپه و ویزه یان
 ده هات، که یشتنه بان سه رمان، وهک هه ورکی په ش
 شه غه له یان دا، دایان له تریشقه و گرماندیان .

- نیگار ..
 - ئاده م ..
 - با له ناو دلّم بتشارمه وه نیگار، نه مه
 بارانیکی ژه هراوییه، ده مانتا وینیته وه . به ناو
 چاوه کانمدا پڼگه هه یه بۆ ناو دلّم، بچۆره
 نه وئ، وه ره نیگار، وه ره با هه شارت ده م .
 - نا ئاده م من مه شاره وه، نه وه وه ره لابه ره،
 په نجه بخه ناو یه ک به یه کی چاوه کان . کوپریان
 بکه، بیانته قیننه، تۆ ده بی به گژ نه و چاوانه دا
 بچیته وه، تۆقره یان لیّت برپوه، ژیانیان لیّت
 کردوو به دۆزه خ، نه و چاوانه کوپر که ئاده م .
 - ناتوانم نیگار .. ناتوانم .. ده ره قه تیان نایه م .

- ده توانی ئاده م .. چاوه کان کزن .. لاوازن ..
 بی وره ن . چه ند چاویک له ناو ده سه ته کانت
 بلیقینه وه نه وانی تر هه لدین .. ده پۆن . به رۆکمان
 به رده ده ن، نه و چاوانه نیگبه تن ئاده م .. نه و
 چاوانه له دۆزه خه وه هاتوون، ته ژین له گوناح،
 نابینی چه ند مۆن؟ چه ند ته لڅن، چه ند لیخنن،
 نه و چاوانه بیزارمان ده که ن .

- باشه نیگار . باشه، به لام ده ستم، ده ستم
 ده له رزی . په نجه کانم سه مای ترسیانه، په نجه کانم
 تۆقیون .

- به هیز به ئاده م .. به هیز به .. چاوه کان
 ترسنۆکن .

- گرتیانم نیگار .. کۆمه لیکم گرت، نه وه تان
 له ناو مستمن .

- بیانگوشه ئاده م، به زه بییت پیاندا نه یه ته وه .
 نووزه یان لی ببپه .

که وتمه لیّدانی چاوه کان، بۆ تا ئیستا بیرم
 له وه نه کردبووه وه، چاوه کان ترسنۆک بوون .
 کوشتیانم، زۆربه یان خۆیان مردن، هه لوه رین،
 ژاکان، مرداره وه بوون، نه مان، نه مان، هه وه
 په شه که نه ما . سه یری هه رچوار لا ته نیشتی خۆم
 کرد، هه ستم به بوونی پاشماوه یان ده کرد خۆیان
 له په ناگه کان دالده دابوو، به لام ئیدی نه و ترسه م
 لییان نه ما . که پاینه وه ژووئ، وینه ی باو کم به سه ر
 لادیواره که دا جوانتر ده یینواند، وینه ی دایکم له ناو
 زه یینمدا ده تگۆت فریشته یه، باوه پم به وه هیئا تازه
 بووم به پیاو . توپکلیک له قه پیلکی مندالیتی
 هه ر له ده ورم ئالابوو، تازه پزگارم بوو لیی،
 دوور له لاشه ی بی شوماری چاوه فلیقاوه کان،
 له به هاریکی مه مله که تی چاوه کانی نیگار، له
 جه سته ی نه ودا موتوربه کرام و پۆحمان ئاویته
 بوو .